

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE:
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURI:
anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

RISIPITORII

INTRUNIRILE PUBLICE

INTRUNIREA CORPULUI DIDACTIC

TARIFUL AUTONOM

TARIFUL CONVENTIONAL

CONFERINȚA D-LUI C. DIMITRESCU

REGELE TESALIEI

RISIPITORII

S'a zis că guvernele bune au finanțe bune.

Prin urmare finanțele rele sunt semnul cel mai vădit al unui guvern rău. Guvernul nostru are o conștiință de acest adevăr. De aceea ei n'au încetat d'a se lăuda că au restabilit creditul țării și d'a pune în gura Suveranului frase banale, în care era vorba de prosperitatea finanțelor. Dar în materie de cifre vorbele rămân vorbe și, cu toate manoperele ce le au întrebuințat colectivității, realitatea a desmintit declarațiunile lor cutezătoare. Astăzi nu se poate tăgădui că stăm rău. Chiar amicii cei mai devotați ai guvernului, nu pot ascunde că situațiunea financiară a țării este periculoasă. Deficitul bugetului nu se mai poate umplea prin mijloace ascunse sau prin paliative.

Crearea de resurse noi a devenit o necesitate.

Dacă o asemenea situațiune ar fi fost rezultatul unor evenimente neprevăzute, unui rebel, unei crize generale, s'ar fi putut oare cum admie împrejurări ușurătoare în favoarea guvernului nostru. Dar esaminarea imparțială a faptelor petrecute de la venirea partidului liberal la putere până în ziua de astăzi, probează că, nu cauze de forță majoră sau erori involuntare, ci sistemul adoptat și practicat cu stăruință de guvern în gestiunea finanțelor, a produs criza în care Statul român se svârcolește în acest moment.

S'e știe că rebelul din 1877 n'a apăsât asupra finanțelor țării din cauza unor împrejurări extraordinare, produse prin trecerea pe teritoriul nostru a unei armate amice, trecere care a provocat o mare mișcare de afaceri. Prin urmare rebelul n'a fost una din cauzele cari au avut o înrăurire rău făcătoare asupra finanțelor noastre. După terminarea rebelului și rezolvarea chestiunilor cari rămăseseră în suspensiune prin tratatul din Berlin, Statul român ajunsese a fi un regat de sine stătător și cărmuitorii lui puteau să concentreze toată atențiunea lor desvoltării interioare. Una din ramurile principale care se impuneau sâr-guinței lor, era gospodăria interioară, adică finanțele.

Prima datorie a unor guvernări prevăzătoare ar fi fost să reducă ast-fel cheltuielile ca ele să ajungă a fi în proporțiune cu veniturile reale ale țării. Era de așteptat că contribuțiunile indirecte vor spori până la oare care punct, dar acest spor nu

putea să se mențină fără ca sorginta acestor venituri să urmeze a avea o progresiune treptată. Dacă s'ar fi făcut un studiu conștiincios asupra consumațiunei, care reprezintă baza dărilor indirecte, s'ar fi văzut că ele vor ajunge în curind la ultimul lor grad de elasticitate și că, la primul moment de criză economică, trebuia să se producă un scăzământ. Era dar necesar să se procedă cu mare prudență atât în stabilirea unor impositivități și în suprimarea celor vechi. Guvernul nostru a procedat tocmai în sens contrariu. El nu s'au gândit de cât la popularitatea și la căpătuirea partizanilor lor. Au început prin a scade impositivitatea personală. Nimeni nu poate contesta că acest impositivitate are o bază nedreaptă; dar, înaintea suprimării, ar fi trebuit să se gândească guvernul nostru, cu ce îl vor înlocui. În urmă s'au aruncat în cheltuieli privitoare la lucrări publice. Nu trecea sesiune fără să se voteze câte o linie ferată.

Cine poate pune în îndoială că înmulțirea căilor de comunicațiune este un bine. Dar numai sub condițiunii ca această înmulțire să se facă într'un mod treptat și conform cu cerințele localităților și ale țării în general. Înaintea de toate guvernul nostru a uitat că căile ferate sunt o cheltuială de lux, când construirea lor nu este însoțită și de stabilirea unui sistem complet de șosele și de căi lăturalnice care reprezintă vinele ce duc sângele nutritor spre arterele cele mari. În loc să se ocupe cu tot dinadinsul a construi șosele și drumuri, său, cel puțin, să întrețină pe cele ce există, guvernul le-a lăsat în părăsire și-a crezut că face un progres, construind linii ferate a căror întreținere costă cel puțin atâta cât și produsul lor.

În fine s'a fondat banca națională. Astăzi nu mai e un secret pentru nimeni că modul cum s'a stabilit această instituțiune a fost isvorul unor averi mari, făcute de unii favoriți ai regimului de la putere în complicitate cu căți-va financieri străini. Dar aceasta n'ar fi nimic, dacă banca națională ar fi devenit aceea ce sunt asemenea institute în toate țările civilizate, adică regulatorul și moderatorul transacțiunilor bănești. Rolul băncii naționale era d'a ușura unele operațiuni financiare ale statului și d'a fi tot odată un ajutor al comerțului și al industriei născându-se. Dânsa avea și o datorie, aceea d'a împedece, pe cât se poate, crizele monetare. Oare îndeplinit'a banca națională măcar una din aceste datorii.

S'e știe că nu, și mare dreptate a avut d-l Petre Carp, când a cerut cu stăruință modificarea fundamentală a statutelor băncii.

În fața acestor greșeli repetate era firesc ca criza ce s'a produs, în parte, prin diferența simțitoare între export și import și prin deprecierea chărții monede, să aibă de consecință agiul, care s'a urcat ast-fel în cât transacțiunile comerciale devin grele și atât țara cât și statul suferă o pierdere enormă în proporție cu veniturile noastre. Agiul a devenit o adevărată gangrenă care roade averea publică și privată a țării în favoarea străinătății. Făcut-au guvernul său banca națională ceva pentru a întâmpina sau a micșora răul?

Nimic, absolut nimic nu s'a făcut, cu toate promisiunile din mesagi. Agiul crește mereu și va crește încă.

În loc d'a se neliniști de o asemenea situație, guvernul nostru nu

se gândește de cât d'a găsi mijloace pentru acoperirea deficitului, care, după calculele d-lor este de 12 milioane, dar în realitate trece peste 20 milioane.

În acest scop ei cred că au găsit piatra filosofală creând resurse prin stabilirea unor dări indirecte ce nu pot de cât să apese greu pe clasele agricole și pe proprietate. Monopolul băuturilor spirituoase, acela al chibriturilor și taxa de înregistrare asupra succesiunilor directe, iată mijloacele pe cari știința financiară a Colberților noștri le-au găsit pentru a face finanțele țării să inflorescă.

În timpul acestor cheltuielile de lăucă urmează fără întrerupere. S'e fac fortificări cu cupole ce vor costa peste 100 milioane, s'e edifică palaturi și catedrale, s'e construiesc docuri pe care Galații li refuză, s'e proiectează un pod monumental pe Dunăre, s'e urmează cu liniile ferate. Ar crede cine-va că notăm în aur pe când D-zeu știe dacă nu suntem în ajunul unui faliment.

Țara vede, suferă și tace, fiind că frunțașii ei nu au energia d'a se uni pentru a ridica drapelul de luptă contra acestei colectivități de risipitori cari se îmbuibă sugând sângele țării. Dar nu putem crede că națiunea română se fie atât de decăzută, ca să mai rabde încă mult timp acest regim de corupțiune și de minciună.

S.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Constantinopol, 25 Februarie. — *Correspondența Politică*, anunță ca toate puterile au aderat la propunerile făcute de Rusia, privitoare la modificările ce se vor face textului învoelii turco-bulgare, și că s'au hotărât să sprijinească aceste propuneri pe lângă Poartă.

Se asigură pe de altă parte că Poarta va accepta în principiu modificările propuse de către cabinetul din S-t Petersburg.

Belgrad, 25 Februarie. — Ministrul Turciei a propus d-lui Garașanin textul unui articol de pace, consistând într'un articol unic, aproape identic cu acela prezentat de Serbia zilele astea, în conferința din București.

Știri din S-t Petersburg spun că d. de Giers consideră propunerea sârbească ca favorabilă pentru încheerea păcii.

Constantinopol, 25 Februarie. — O circulară a Porții cu data de ieri, referindu-se la articolul unic al tratatului de pace, supus de Serbia la examina conferinței, propune să înlocuiască redacțiunea sârbească, cu redacțiunea următoare:

Pacea și relațiunile de amicitie vor fi restabilite între regatul Sârbiei și principatul Bulgariei, începând din ziua semnării prezentului tractat.

Acest act va fi ratificat și ratificațiunile vor fi schimbate la București în timp de 15 zile, și chiar mai înainte dacă se poate.

Paris, 25 Februarie. — Camera a început discuțiunea tratatului cu Madagascar. Această discuțiune va continua mâine.

Berlin, 25 Februarie. — Dieta a trimis la examenul unei comisii cele două proiecte de lege privitoare la crearea de scoli în provinciile orientale ale Prusiei.

INTRUNIRILE PUBLICE

Comitetul coalițiunii a luat deciziunea d'a convoca o întrunire publică pentru ziua de 23 Februarie în sala Iojii.

Nu ne îndoiim de succesul ce va avea întrunirea. Înaintea de toate ce-

tațenii pot fi siguri că nu vor fi turburați de poliție nici de bătăuși în exercitarea pacinică a drepturilor lor. Nu e vorba, manipulatorii fondurilor secrete ar avea gust să reînceapă scandalurile de la Orfeu. Dar guvernul nostru știu că astă-dată s'ar putea căi amar dacă s'ar încerca să întrebuițeze mijloace brutale pentru a împede manifestarea opiniunii publice. Ei s'e vor mărgini la mijloace piezișe; vor face propagandă în mahalale, vor pune în picioare toată poliția pentru a face ca cetățenii să nu vină la întrunire. În localul întrunirii li desfidem să repete tactica lor de mai înainte, dacă nu voese ca ordinea publică să fie tulburată.

Dar și opozițiunii coalizate s'e impune datoria imperioasă ca mișcarea ce va fi începută prin întrunirea de la 23 Februarie, să urmeze în București și în provincie.

Noi privim întrunirea ce se va face în sala Iojii ca un început. Salutăm acest început cu o mare satisfacțiune, dar amintim încă odată conducătorilor opoziției că este de datoria lor să nu se mărginească aci, dar să continue agitațiunea legală în toată țara. S'e zice chiar că o moțiune redactată în acest sens va fi propusă la întrunire de căți-va cetățeni.

INTRUNIREA CORPULUI DIDACTIC

Est seară un mare număr de profesori de toate gradele s'au întrunit la Universitate spre a continua discuțiunea asupra noului proiect de reformă a instruițiunei.

Pr. C. Dumitrescu, institutor primar, arată că proiectul creează institutorilor și învățătorilor o pozițiune din cele mai rele, căci li lasă la bunul plac al ministrului de a li strămuta de la un loc la altul.

D. N. Quintescu, profesor la Universitate s'e îndoiește foarte mult că rotațiunea pusă în acest proiect ar fi de natură a ridica nivelul școalelor primare.

D. N. Kirilov, profesor la gimnaziul Cantemir, în partea întâi a vorbirii arată că legea de la 1864, care n'a fost aplicată, nu poate fi criticată așa de aspru, mai ales de actualul ministru, care s'e știe că a suspendat-o de fapt.

Apoi cu citațiunii din expunerea de motive demonstră *incoerența de idei* în ceea ce privește învățământul real, d-sa ar preferi sistemul d-lui Chișu, cel mai bun ministru de la 1876 încoace, care a venit cu câte-va proiecte parțiale de natură a ridica în mod real instruițiunea.

D. Z. Demarat, profesor la liceul Matei Basarab, după ce citește pe rând art. 86, 105, 112, 114, 141, 4, 42, 48, 47, 104, arată cum după noul proiect ministrul 'și păstrează puterea cea mai dispotică și reacționară.

D. Sâmbășeanu, institutor primar, combate rotațiunea pe clasă din proiect și crede că ar fi bine să se practice pe viitor rotațiunea pe materii. Apoi după art. 8 d-sa arată că profesorilor provizori li s'e scade leaflă, când în alt art. li s'e menține leaflă. E o confuziune.

Orele fiind înaintate, adunarea s'e înprăștie după ce s'a hotărât ca Sâmbata 15 Februarie, să se continue discuțiunea și s'e se aleagă comisiunea care s'e facă un raport despre defectuositatea acestui proiect al d-lui Sturza.

Reporter.

TARIF AUTONOM ȘI TARIF CONVENTIONAL

Sup acest titlu d. Ioan Radoi publică în *Revista literară* o interesantă lucrare care pe lângă alte merite mai are și acela d'a conține idei clare, d'a le expune în mod limpede și d'a avea un scop hotărât.

În acest studiu d. Radoi cercetează cum trebuie să reglementăm relațiunile noastre internaționale; prin *tarif autonom* or prin *tarif convențional*?

După ce studiază aceste două sisteme, s'e pronunță pentru cel de pe urmă și ajungând la concluzia că trebuie să încheiăm convențiunii de comerț arată prin ce mijloace am putea sili țările, cu cari ne vom lega prin tarif convențional, să observe cea-ce odată va fi convenit.

Autorul enumerează mai întâi argumentele ce s'e invoacă în favoarea tarifului autonom:

1. Primul argument este că trebuie să creăm o industrie națională. Pentru aceasta sistemul liberului schimb trebuie abandonat și înlocuit cu sistemul protecționist. Acest sistem nu s'e poate, în mod eficace, concepe, fără necesitatea unui tarif autonom. Autonomia ne dă facultatea d'a procedé, când necesitatea o va cere, la reviziuni și rectificări de drepturi recunoscute necesare.

2. Negocierea diplomatică oferă mai puțină garanție cu tariful convențional ca, de și tratatele de comerț s'e supun la aprobarea corpurilor legiuitoare, aceasta însă nu echivalează cu o adevărată discuțiune legislativă, pentru că ea nu poate avea de rezultat de cât a admite sau respinge în total convențiunea.

3. Din punctul de vedere al impositivității, statul care încheie tratate de comerț cu cea mai mare parte din cele alte națiuni, își înstrăinează libertatea sa fiscală și nu numai poate cere de la vami echilibrarea bugetului său.

Cu toată tăria acestor argumente, d. Radoi susține că aceste argumente nu sunt de cât specioase, bune poate pentru a face efect, însă departe de a ne ajutama intru ceva.

Iată dar argumentele ce le dă d-sa în favoarea *tarifului convențional*:

Suntem o țară eminentă agricolă, nu putem susține nici chiar trebuințele traiului nostru zilnic, de cât din vânzarea produselor noastre agricole. Suntem său vom deveni cu desăvârșire ruinați prin opirea sau neasigurarea vânzării produselor noastre agricole și a vitelor.

Prin urmare, spre aceasta trebuie mai întâi îndreptată inteligența și toată energia de care putem fi capabili. Pentru aceasta este necesitate suprema de stabilitate. Ei bine tariful autonom înseamnă prin excelență nestabilitatea, căci ori ce țară li poate modifica ori și când isbind de taxe grele și chiar de prohibițiune produsele unei țări streine, fără nici un fel de teamă.

« Nu tăgăduiesc, zice d. Radoi, ca a venit timpul să ne gândim și la creșterea industriei ce am putea fabrica, mai ales cu materiile prime produse în țară, dar de-o căm dată nu ne putem gândi de cât la desvoltarea ei pentru târgul interior iar nici cum pentru export și de acea plină atunci nu trebuie să ne sperie o reducere de taxe pentru produsele similare, său o scutire pentru cele ce nu am putea produce în țară la noi, aceasta în schimbul unor scutiri echivalente pentru produsele noastre agricole ».

Din toate câte preced rezultat pentru autorul acestei lucrări că trebuie să încheiăm tratate de comerț. Dar cum, în ce mod să le încheiăm și cum să facem ca stipulațiunile lor să fie respectate de țările care vor contracta cu noi?

Aceasta este punctul cel mai interesant al lucrării de față.

Situațiunea noastră e următoarea: Avem convențiuni încheiate numai cu câte-va state, precum Germania, Anglia, Rusia, Italia și Grecia. Cu alte state n'avem convențiuni precum cu Franța, Turcia, Bulgaria și altele. În fine convențiune comercială cu Austro-Ungaria și Elveția expiră.

În această stare de lucruri, având convențiuni cu cele mai multe state este absolut necesar ca să încheiăm convențiuni și cu cele-lalte state, ast-fel ca să punem pe de o parte armonie în relațiunile noastre internaționale și pe de alta să putem prin concesii cu înfe-

lepciune combinată asigură pe piața noastră avantajul unei concurențe bine făcătoare în diferitele produse ale industriei țerilor streine, necesarii consumului nostru interior.

Ca să ajungem însă aici este de neîntâlnit necesitatea existenței și a unui tarif autonom; căci unele țări refuză a încheia tratate de comerț și trebuie prin urmare a supune exportările lor la drepturi fixate prin lege.

Prin tariful nostru autonom (d. Radoi susține că cel actual trebuie revizuit) va trebui să se recunoască guvernului mijloace cât mai eficiente și puternice în cât va discreționare pentru cazul când un alt Stat ar voi a uza contra-ne de represalii sau de ne lealitate, fie căldând convenții încheiate, fie izbînd de taxe grele produsele noastre.

Resumându-se, d. Rădoi încheie astfel lucrarea sa:

«Incheierea unei convenții comerciale cu Austro-Ungaria este necesară. Dar pentru a putea obține avantajele dorite de noi, urmează ca mai întîiu să grăbim încheierea unor asemenea convenții cu Franța, Turcia, Elveția, Bulgaria, etc., și aceasta atît pentru a asigura deosebit de produsele noastre agricole cât și pentru a reda sîb și încredere aproape întreruptelor de acum relații comerciale cu aceste State. Pe lângă aceasta, în vigoare fiind și un tarif autonom și pe cît timp va dura prohibițiunea esportului nostru de vite în Austro-Ungaria, va mai trebui încă să oprim și noi cu desăvîrșire ca vitele din Austro-Ungaria să mai pască în munții noștri, precum fac actualmente, căci nu e drept ca locuitorii din acest Stat să și îngrașe vitele în holdele noastre, alături cu vitele noastre, și lor să le fie permis a le desface în tîrgurile din țara lor, pe cînd nouă nu.

«Cînd vom ajunge să izolăm pe acest stat în modul de reglementare a relațiilor noastre comerciale; cînd nu vom mai permite locuitorilor lui, ca să beneficieze, pășunînd vitele în munții noștri, și cînd în fine, produsele industriei Austro-Ungare vor fi amenințate a fi tarificate după tariful nostru autonom de sigur vom ajunge să obținem condițiile cele mai avantajoase pentru noi.

«Nu va trebui să ne sperie nimic, nici în luarea acestor măsuri, nici în formularea pretențiilor după adevăratele noastre interese, căci este știut că în poliglotul Stat Austro-Ungar, singurii cari au interese opuse nouă, nu sunt de cît Maghiarii, și de sigur că nu numai interesele acestei națiuni se va căuta să prevaleze în hotărîrea ce se va lua pentru întocmirea tratatului nostru de comerț cu acest stat.»

PARTEA ESTERIOARĂ

Turcia și Grecia. — Ianina, 23 Febr. — Pe la mijlocul acestei luni s'a putut observa o mișcare deosebită a trupelor turcești spre granița greacă a Epirului. Din Albania s'au îndreptat

încă două batalioane de Nizami și o baterie de cîmp spre Elasona. O egală atențiune s'a dat și înmulțirii trupelor concentrate spre granița epirică a Greciei. Autoritățile militare au primit ordinele cele mai severe să se adune cît mai multe trupe la Ianina și Prevesa, spre a asigura aceste două pozițiuni contra unui atac al Grecilor. Într'adevăr că cete de bașibuzuci merg în aceste direcțiuni. Din Bitolia se duc două baterii de cetate și patru batalioane de infanterie spre granița greacă; Osman-pașa e pe drum de la Dibra spre Ianina cu un mare detașament de artilerie.

Atena, 22 Febr. — Cutoate asigurările date de Delyannis, se mîntine sgomotul despre apropiata demisiune a ministrului și înlocuirea lui prin un cabinet de tranziție, format din elementele Camerii, ce nu sunt angajate în nici o direcție.

În Grecia a produs o mare senzație și iritațiune un articol publicat în ziarul *Akropolis*, în care un colaborator militar al acestei foi relatează asupra unei călătorii, întreprinsă din patriotism la graniță, spre a vedea armata, și în care spune, că organizația e defectuoasă și că oștirea greacă nu e de loc în stare a purta războiul.

Rusia. — **Lemberg, 13 Februarie.** — Din Petersburg se telegrafiază: Ziarul *Moskovskia Wiedomosti* îndeamnă pe guvernul rusesc să în drept exemplu pe Prusia în procederea sa contra Polonezilor, și zice că e necesar să se îngrijască de înmulțirea populației rusești în părțile occidentale ale țării.

Prințul Muntenegruului a făcut de la guvernul Rus un împrumut de o jumătate milion ruble pentru construirea portului de la Antivari. Cu elaborarea planului de construcție s'a însărcinat statul major al corpului de genii Rus.

Germania. — **Berlin, 23 Februarie.** — Desbaterea proiectului de lege contra Polonilor s'a continuat astăzi. Conservatorul liberal Wehr a apărut proiectul cu multă vervă. El a fost adeseori întrerupt cu exclamații sarcastice din partea Centrului și a Polonilor. Stablewski a combătut cu pasiune legea. Windthorst a zis între altele: Guvernul vrea să creeze pace, însă o pace de mormînt. Se calcă promisiunile date Polonilor, apoi li se jură moartea. Polonii au să fie goniiți cu banii, ce se adună în parte chiar de la dînsii. Aceasta e nedrept și anticonstituțional. Fondul de o sută milioane, ce se cere de guvern, este un fond de corupție. (Neliidiste în dreapta.)

Nu voiți să colonizați, ci să protestați, gonind pe niște proprietari poloni în suferințe. Abuzai de puterea d-v. Fondul este nerațional și, o mai repet odată, un fond de corupție.

În fine, dupe ce vorbește și ministrul Lucius, proiectul se trimete unei comisii de 21 membrii.

Anglia. — **Londra, 23 Februarie.** — Ministrul Chamberlain a primit azi o

deputațiune de lucrători, care a cerut să se facă neîntîrziat un proiect mai mare de emigrațiune. Chamberlain a răspuns, că a primit postul cu intențiunea de a îmbunătăți situația lucrătorilor. Dar capii Socialiștilor sunt cei mai răd dușmani ai lucrătorilor. Ministrul sfătuește pe clasa muncitoare să se ferească de ori-er acte de violență și declară, că o emigrațiune întîmpina dificultăți. El se interesează mult spre a se da pămînt lucrătorilor și va face tot ce l va sta în putință spre a se realiza această idee.

DECRETE

— Colegiul III electoral pentru deputații din județul Iași este convocat, în ziua de 9 Martie 1886, spre a împlini printr'o nouă alegere vacanța declarată în Adunare în urma încetării din viață a d-lui Petre Verusi.

În ziua de 25 Februarie 1886 se vor alege delegații cari compun acel colegiu.

— Comuna rurală Lița din județul Teleorman este autorizată a percepe douăzeciimi de la contribuțiunile directe către Stat.

— S'a dizolvat consiliul comunei rurale Suraja din județul Pulna, pentru motivele arătate în anume raport.

— S'a dizolvat consiliul comunei rurale Găseni din județul Dâmbovița, pentru motivele arătate în anume raport.

— D. doctor în medicină Răuțoiu Constantin este numit medic la plasa Sabaru, cu reședința în comuna Domnești, și d. licențiat în medicină Boreescu Nicolae la plasa Snagov, cu reședința în comuna Buftlea.

— D. doctor în medicină Ioan Corsin este numit la postul vacant de medic al plăsei Prutu-de-Jos-Bașeu din județul Dorohoi.

— S'a aprobat veterinarul de regiment Similache Mihail din regimentul 1 călărăși un concediu de zece luni în țară și străinătate pentru interese de familie, trecîndu-se în ace-asi timp, pe ziua de 15 Februarie 1886, în poziție de disponibilitate pentru concediu mai mare de șase luni, conform alin. 5 de sub art. 8 din legea asupra poziției ofițerilor.

— S'a chemat în serviciul armatei, spre a și face stagiul cerut de lege, veterinarul de escadron stagiar Simulescu Radu, dintre ofițeri sanitari de rezervă ai corpului 1 de armată, la vacanța ce este în regimentul 1 călărăși, pe ziua de 15 Februarie 1886.

— Se deschide pe seama ministrului de finance două credite suplimentare la cap. 8 și 10, art. 29 și 40, din bugetul cheltuielilor pe exercițiul curent și unul extraordinar în sumă totală de lei 109,822, bani 83.

INFORMATIUNI

După intrunirea publică ce se va ține de Duminică în opt zile, alte intruniri vor urma fără întrerupere.

Probabil că primele intruniri după cea de la 23 februarie, se vor face prin județe.

Erî a venit, înaintea secțiunelor unite a Curții de Casație, însemnatul proces al Comunei Galați, în contra d-lui Eliad.

Comuna Galații era represintată de d. Alex. Lahovary.

D. Gr. Eliad era represintat de dd. G. Vernescu, Dim. Giani, Petre Grădișteanu și M. Cornea.

După o lungă pledoarie a d-lui Lahovary care a ținut mai bine de două ore, și după replica dd-lor Petre Grădișteanu și M. Cornea, Curtea de Casație a casat sentința Curții de Apel din Focșani favorabilă d-lui Eliad și a trimis afacerea înaintea Curții de la Iași.

D. doctor Ureche a fost însărcinat de Eforia Spitalelor să ție locul d-lui dr. Argeșianu căruia i s'a acordat un concediu pentru perfecționarea studiilor sale la Paris.

D. Dim. Sturdza trebuie să plece la Iași ca să inspecteze unele școli din acel oraș.

Apariția în Monitor a decretului care numește pe Gen. Al. Angelescu ministru de resbel va întîrzia încă câteva zile.

Să vorbește că s'ar putea produce și alte schimbări ministeriale; între altele se zice că s'ar putea ca d. Gen. Leca să ceară retragerea din minister a d-lui Stătescu.

În acest cas toate decretul numind pe noi miniștri vor apare odată.

Înalta curte de casație a decis, află *Voința Națională*, în camera de deliberare, în unire cu d. procuror general Filiti, ca instrucția afacerii în care se află implicat căpitanul Drăgulănescu din Pitești să fie strămutată de la tribunalul din acest oraș la tribunalul Ilfov.

D. General Leca, a trimis d-lui Vizanti o depeșă prin care li zice că aflînd că o comisie parlamentară trebuie să plece la Bacău, și nevrînd ca acești deputați să și piarză vremea absentîndu-se din parlament, va veni el în București.

Azi de demineață a sosit în Capitală d. Gen. Leca. Un mare număr de deputați l'a întîmpinat la gară.

Pentru executarea votului consiliului comunal al capitalei, zice *Românul*, în ceștiunea împrumutului cu losuri din 1869, represintantul Poumay s'a înfățișat la primărie cu titlurile ce are de la cei-alți asociați din sindicatul împrumutului pentru predarea acelor titluri.

Procurile înfățișate ne fiind găsite indestulătoare, de vreme ce nu

erau investite cu toate formele legale, represintantul numitei case s'a însărcinat a aduce altele.

Dînsul a mai adaos că e gata d'a depune, chiar acum, la primărie titluri în valoare de 1 milion.

S'asteaptă procurile pentru a să începe depunerea titlurilor și verificarea lor de către primărie.

Comitetul central al partidului liberal conservator se întrunește azi la 5 ore.

Prin cercurile politice, unele persoane zic că d. general Leca, va reîntra în Cameră, dar va stărni în demisia sa de la președinția Camerii.

Alții zic că el va relua președinția, dar că să vor produce câte-va schimbări în Cabinet.

Se vorbește că d. Stătescu va eși din minister și că grupul moldovenilor va avea căi-va reprezentanți în noua combinație.

Se zice că dd. C. Dimitrescu și Visanti sunt desemnați pentru a face parte din noul cabinet.

DEPESI TELEGRAFICE

Londra, 25 Februarie. — Doctorii au sfatuit pe lordul Salisbury, să călătorească în străinătate pentru sănătate.

Constantinopol, 25 Februarie. — Prințul Alexandru a adresat o scrisoare Sultanului pentru a cere protecția sa contra Serbiei, care e aproape să rețneacă ostilitățile.

Sultanul a răspuns prințului să aștepte sosirea beratului său. Cerculă știrea că Turcia a dat insula Kandia, ca amanet al împrumutului de 6 milioane lire sterlinge, contractat în Anglita.

Constantinopol, 25 Februarie. — Cale indirectă. Dupe cum s'am telegrafiat direct la 20 Februarie, D. de Nelidoff, trebuia să remita Porții în acea zi o Notă, care confirma și accentua obiecțiunile Rusiei contra aranjamentului turco-bulgar, dar D. de Nelidoff, prevenit de persistența, ce arăta Sultanul, de-a nu voi să cedeze de cît asupra clauzei militare, și temîndu-se de a nu l supăra, a amănat remiterea oficială a Notei sale, și a cerut prin telegraf noi instrucțiuni la St. Petersburg.

În același timp s'a mărginit Sămbătă să comunice într'un mod oficios, nota sus menționată, rezervîndu-se să facă ulterior o comunicare mai formală.

În cercurile diplomatice se tot întemeiază pe intervenirea activă a Germaniei pentru a aplana greutățile ridicate de Rusia relative la învoiala Turco-Bulgară.

Cercurile otomane se arată supărate dacă nu și mișcate, din cauza desfășurării forțelor navale ale Angliei în Mediterana, desfășurare ce totul dispo-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

19

ARY ECILAW

REGELE TESALIEI

(Urmare)

Zicînd acestea ea se sculă repede și se dușe de și spală cu apă rece fața sa aprinsă de lacrimi și de agitația ce o suferise, în urmă, pentru a și putea mai lesne șterge gătul său, lung și flexibil ca al unei lebede, cu un buret îmbibat de apă parfumată, ea se desbracă de mantila sa de mufelină. Atunci în elegantul său corset de satin roșu care coprîndea delicata și svelta sa talie, în subțirele dantele ce acopereau umerii săi de sîdef, se putu vedea încântătorul ei bust, carnea ei de o dulce coloră roșie albă.

Mineleko zapacit, coprîns de pasiune, uită pentru un moment neliniștirile sale și gravitatea împrejurărilor, se ridică și transportat sărută cu foc acest sîn alb ca zăpada și jură femeii sale că ori-ce l va spune, ori-ce tott el o va crede orbește. Ambasadricea surăse trist, reluîndu-și mantela. Ea știa că a ceea ce fusese furie de încredere nu va dura mai mult ca cele alte.

Dupe ce plecă de lângă prințesa, Mineleko întră în camera lui, unde căzu pe gânduri: O fi oare adevărat că sgomotul, ce el a crezut că aude, n'a mai

fost de nimeni simțit afară de aceasta superstițioasă doică? O fi iarăși adevărat că prințesa în timpul nopței, n'a văzut și n'a știut nimic? Dar acele pete, acel sânge pe care femeia sa, îndată ce el a zis, s'a grăbit a l spăla așa de bine în cît nu se mai cunoște? Cu toate acestea, Nadjeska Ivanowna l-a dat o temeinică explicație. De ce oare aceasta explicație ar fi falsă? De ce ea ar tăgădui? De unde să provie acel sânge? Dacă ar proveni dintr'o lupță, atunci tînașă sa femeie de sigur a fost atacată? Dar cum să face că Kassan e mort? Poate, că el auzind lupță la prințesa, a intrat să vadă cine este și acolo asasinul l-o fi omorât și ast-fel Nadjeska Ivanowna știe despre aceasta. Și ea tăgăduiește! tăgăduiește totul! Dacă în adevăr ea minte, aceasta însemnează că ea iubește pe asasin și voește să l scape.

O lupță îngrozitoare între banuiala care doboară și amorul care iartă se născu în el.

Dar dacă acesta ar fi Regele! Cum ar descoperi el acest adevăr, pentru care ar da zece ani din viața sa?... ce? nu cunoște el pe toți adjutanții Regelui, pe toți demnitarii palatului? Pentru ce n'ar merge el să și întîlnească și indirect să facă prin ei un început de anchetă?

Se hotără și plecă îndată spre locul adormit și mort al Palatului, unde iarba nu fusese călcată pîna aci de nici un picior indiscret. Pe cînd el se plimba pe acolo, eata că trece un om: este cometele Adlersward, adjutanțul favorit al Regelui.

— Bine că te-am întîlnit—zise cometele—pleceam într'adins la d-voastră pentru ca să mi istorisești cum s'a întîmplat acel îngrozitor omor...

Mineleko stăpînindu-și agitația, merge alături de adjutant. Dupe ce el vîrbiă despre asasinat. Mineleko întrebă: — Cum îi mai este Majestați Sale, în această dimineață?

— Cum s'î fie? ca tot d'auna, e foarte bine. Pentru ce ești așa de îngrijat de o sănătate care nu lasă nimic de dorit?

— Nu... nu sint îngrijat. Dar mi s'a spus că ieri M. S. s'a retras de vreme și m'î închipuiam că nu cumva să fi fost indispus.

— Vi s'a spus aceasta?

— Da.

— Nu e adevărat. Majestatea Sa a jucat foarte liniștit pichetul pîna la ora 1 noaptea.

Pîna la ora 1 noaptea... E tocmai ora cînd acel om a sărit pe fereaștră; el știe aceasta, căci de și jumătate adormit el auzise marele clopot al castelului în momentul cînd din coridor reintrase în camera sa. Nu era dar Charles-Ferdinand.

Cu toate acestea Mineleko și zicea că dacă acel pe care el l-a zărit a fost Regele, se poate că de frica unei descoperiri, monarhul să fi dat la toți adjutanții săi ordinul formal de a spune aceia ce Adlersward l'a comunicat.

În această zi, ambasada, care de obicei îi era așa de liniștită, a fost neconținut vizitată de toți curioșii și amicii ambasadorului.

Mineleko aștepta noaptea cu o mare nerăbdare. Acest om, în general atît de inteligent, era pîna într'atîta orbit de banueli și gelosie că el și închipui că individul care a comis omorul, ne putînd găsi ocaziune ziua de a vorbi cu prințesa, va veni poate noaptea pentru a se consulta cu amanta sau complicea sa, căci, în acest moment, turbat de mînie, el credea că Nadjeska Ivanowna este și una și alta.

Cîna celor doi soți se petrecu într'o tăcere aproape absolută. Pe furiș Nadjeska Ivanowna privea pe prinț, și ghi-acea, de sigur, tot ce se petrecea în el.

Un fior, și o tremurătură nervoasă o cuprînsese, îi era frică; ochii săi nu mai puteau să se întîlnească cu acei ai barbatului său.

Cînd ora, în care ei de obicei se separau, sosi, d-na de Mineleko se ridică și zicîndu-i cu șfeală «bună seară» voi să plece.

Prințul, pe jumătate furios contra lui însuși că era torturat de banuiele de cari nu putea scăpa, privind ochii atît de frumoși și dulci ai femeii sale îi veni un moment de seninătate.

— Nadjeska Ivanowna, rămîi te rog. Vrei să stam noaptea asta împreună? Vrei tu ca și unul și altul să ne încredințăm tot, tot ce avem pe inimă ea în cele d'întîiu zile? zise el tutuînd-o, ca și la începutul căsniciei lor.

— Cum vrei,—răspunse Nadjeska Ivanowna—dar eu sint atît de ostentă în cît și-așfi recunoscutoare dacă m'ai lăsa să mă odihnesc.

Ambasadorul nu se încercă s'o reție, el își închipui că avea atît de vechiat în acea noapte în cît o absolută singurătate l-ar fi trebucioasă. Răspunsul femeii sale, era pentru inima lui gelosă, o confirmare pe care o aștepta oare-cum.

Rămăs singur, Mineleko oftă adînc, se așeză lângă o masă pe care era așezată o statueta a femeii sale, la care se uită cu pasiune. Se gîndea. Se înspăimîntă cînd îi veni ideea că dacă Nadjeska Ivanowna ar fi culpabilă, poliția ar descoperi-o mai curînd sau mai tîrziu, și cea mai grozavă pedeapsă va sdrobi pe această încîntătoare ființă, pe care, cu toate banuiele și gelosia sa, el o iubea mai mult de cît ori-ce.

Dacă în acest moment, el ar fi deschis ușa camerei ei, ar fi văzut pe Nadjeska Ivanowna, galbenă, stînd în picioare, pîndind, strîngîndu-și convulsiv pieptul cu mîinele.

Prințul se hotărîse a veghia toată noaptea și voină d'îi vizita el totul, se plimbă prin toate apartamentele.

Prin mai multe locuri se putea intra în ambasada. Mai întîi era poarta de onoare pentru înalții vizitatori și invitați, pe urma o alta destinată serviciului servitorilor, funcționarilor și diferitelor altor persoane de afaceri. În sfîrșit, o a treia, ce da în grădina în care răspundea toate ferestrele de la spatele castelului.

(Va urma).

porțională cu scopul la care vooeste să atingă.

Pregătirile Turciei contra Greciei, urmează cu activitate. Sancțiunea aranjamentului financiar, încheiat între Poartă și Banca Otomană e eminentă.

Sofia, 25 Februarie.— Se spune ca guvernul Bulgar a dat delegatul său din București instrucțiunile cele mai impactive, însă luând mesuri importante necesitate prin refuzul Serbiei, de a adopta demobilizarea și de a reinola relațiile diplomatice cu Bulgaria.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

Conferința d-lui C. Dimitrescu.

Aseară la Ateneu d-nu Dimitrescu și-a ținut în fața unui public numeros conferința sa :

Principiul autorității în educație. Iată în resumat chipul cum d-nu Dimitrescu și-a dezvoltat subiectul: Sistemele de educație în decursul vechurilor au trecut prin diferite faze. Dar în tot-d-a-una reformele au fost greu de statornicit. Dificultatea de care se isbește tendința de modificare a unui sistem de educație este *elementul egoistic*. În de obște trebuie să te ajungă cuțitul la os ca să te hotărăști a admite o reformă în ceea-ce până aci ți se părea firesc și normal.

De ce ne plângem noi mai mult? Fără îndoială de lipsa de caracter. Aceasta, pentru că profesorii nuse gândesc în genere, de cât la materia cu care sunt însărcinați și o predea și foarte puțin, adesea de loc, la atenția ce ar trebui să aibă pentru partea morală a scolarului. De ceea, rău merge neabătut.

Educația este pregătirea pentru viață. Factorii ei sunt: I. omul pe care îl pregătești. II Societatea pentru care îl pregătești. De aci atârna sistemul de educație. Forma de guvern, ideile religioase, structura generală a mediului ambiant vor influența negreșit asupra sistemului de educație. Așa: într-o țară, unde voința unui om este lege, sub o monarhie despotică, se deprinde copilul la supunere oarbă. A dezvoltă în el simțimentul de independență și de individualitate este a-l face primejdios și lui și societății din care face parte. Deci, primul element al educației este adaptarea cu felul societății.

Distingem două sisteme de educație: o educație rezemată pe frică și o educație liberală.

Vechii noștri dascăli intrau în clasă cu varga și ideea lor fundamentală era de a-și compune o figură serioasă și impunătoare.

Ținta lor importantă era disciplina. Noi astăzi căutăm a impune prin superioritatea intelectuală și morală și prin regularitate omoară individualitatea. Ea ți dă figura de cazarmă, oamenii cari știu foarte bine să se supună, dar, nu știu să se comande lor. Munca de nevoe și silită nu da rezultate temeinice. Impunerea omoară tragerea de inimă. Deci, sistemul cel mai înțelept de educație, ar fi: *minimum de regulamentare, maximum de libertate a propriei activități*. Dar fără chibzuință cea d'Inteiu ar produce desfrăul, cea de-a doua aservirea individualului. Trebuie să știm a ne feri de aceste două stănci, admitând o mijlocie înțeleaptă.

D-nu Dimitrescu și isprăvește conferința sa, conchizând că o bună educație trebuie să ne dea oameni cari se știe să voiască și că în materie de creștere, singura autoritate care trebuie să preponderizeze, este *autoritatea principilor morale*.

Publicul a eșit foarte mulțumit. Nici că se putea alt-fel. Conferințiarul e unul din cei cu farmec la vorbă și e în curent cu cercetările filosofice-fisiologice.

Auditor.

CORESPONDENȚA DIN BERLAD

Dupa București și Iași unul din cele mai mari centre de cultură ale țării este cu drept cuvânt Berladul; un oraș, care abia numără douăzeci mii suflete și posedă un liceu, un gimnaziu real, școală de meserii, școală profesională, mai multe școli primare complete de băieți și fete, și o școală normală model dirijată cu mare tact și abilitate, de un apostol al Românișmului, anume d. I. Popescu. Este natural dar, ca într'un astfel de mediu, partee culta și mai ales profesorii să fie în mare număr și să aibă un rol preponderent în mișcarea intelectuală și poate chiar, politică,

a orașului; acesta nu-i împiedică, cu toate acestea ca să și îndeplinească cu sfințenie datoriile ce le incumbă pozițiunea lor. Activitatea lor și va găsi de sigur, aplicațiune cu ocaziunea înființării unui Ateneu după modul celui din București; o adunare de felul acesta care numără între membrii săi persoane distinse ca d-nii dr. Codrescu, St. Știrza, I. M. Epureanu Chenciu, etc. nu poate rămânea fără să dea roade bune. S'au ținut deja mai multe conferințe: prima a d-lui dr. Codrescu care cu o erudițiune ce nimeni nu-i poate contesta a expus dificilul subiect al «Microbilor» și a ținut în timp de 1 1/2 oră o sală plină de auditori avizi de a se instrui, sub farmecul vorbirii sale; cea ce mărește mai mult încă meritul d-lui dr. Codrescu, este că a făcut să fie înțeles de toți, chiar de aceia, pentru cari aceste ființe microscopice nu există. D. Rim. Constantinescu simpaticele director al gimnaziului real, a urmat cu «Caracterele esențiale ale Frumosului»; d'astă dată *great attraction* subiectul; adresaându-se mai mult sexului frumos, ceea ce explica marea afuență a doamnelor Deși subiectul a fost ingrat (pentru-ca și în frumos se află urți), ténorul conferințiar s'a așchitat cu mare ușurință de grea sarcină ce-și luase: expunerea a fost clară dicțiunea aleasă, presărata cu vorbe de spirit și de aluziuni cari au fost sublimate de aprobațiunea auditorului și a doamnelor în special.—D. St. Neagoe vine într'al treilea rând cu «o pagină din Istoria Renașterii României» Cunoscutul profesor de Literatură Română de la liceu, a spus în claritatea-i cunoscută frumos subiecte ce și luase; ne a prezentat pe cei trei corifeii literaturii Românești: Alexandri, Bolintineu și Mureșeanu cu niște colorii vii și demne de acești luceferi ai Românișmului; am dori ca asemenea subiecte să se repeată cât de des fiind din cele ce instruesc poporul și îi da cunoștința de trecut său pentru a-l pregăti pentru un viitor mai bun; ultima, până acum a fost a d-lui dr. Bercaru; d-sa ca un demn discipol a lui Hipocrat a despicat cu scalpelul savantului «creerii și funcțiunile lor»; Subiectul fiind arid și cu totul necunoscut pentru cea mai mare parte din public, d. dr. Bercaru a reușit a ține atent, în timp de două ore, publicul necunosător al creerilor săi.—Mai sunt deja anunțate încă trei: a d-lui I. M. Epureanu cunoscut prin scrierile sale economice, despre «Importanța studiilor economice», d. S. Beloescu despre «Munca și Capital» și în fine a d-lui G. Onișor despre «Inceputul și fînitul Pământului».

Ca se termin cu conferințele, vă transmitem o observațiune făcută de către d. P. O: conferințele au început cu «Microbilor» sau Microcosmul care sunt baza și începutul vieții în general; se vor termina cu «Finele Pământului» sau Macrocosmul; Nu cum-va d-nu G. Onișor este profet necunoscut de ai săi?—Fivom martori a vr'unei revoluțiuni terestre? Cutremurul cel mai de ieri n'o fi el antemergătorul vr'unei lumi noue? Ați putea crede, cu drept cuvânt, că distracția este dată întârii; Nici de cum; Bérládienii au înțeles foarte bine pe «Ulile dulci» a lui Horatiu; Baluri s'au dat mai în toate săptămânile, la cari toată Societatea Bérládiană și dă înțînire; Parchetul Salei «Renascerii» încă geme de greutatea pașilor cavalerilor (nu a doamnelor) și pereții dacă ar avea graiuri ne ar putea spune multe: și Bérladul are Don Juan.

Lacsap.

CRONICA PARLAMENTARĂ CAMERA

Ședința de Joi 13 Ianuarie 1886.

La ordinea zilei este interpelarea d-lui Cogălniceanu privitoare la împușcarea a 18 osândiți din penitenciarul Dobrovăț.

D. Cogălniceanu, spune că îndată ce a auzit despre împușcarea acelor osândiți a trimis pe câți-va amici ai d-sale pentru a cerceta lucrul și aceștia i au adus o dare de seamă foarte amănunțită a întâmplării. Din aceasta dare de seamă rezultă cum că deținuților din acel penitenciar li se dădea o hrană foarte proastă și că la toate plângerile lor nimeni nu a voit să le dea dreptate.

În cele din urmă, dupe niște torturi înspăimântătoare aplicate la unii dintre reclamanți, s'a usat și de glon pentru a înăbuși reclamațiile nenorociților deținuți.

Interpelatorul dovedește apoi că pro-

cesul-verbal prin care comisia compusă din prefect, procuror, colonelul regimentului etc., au decis împușcarea, a fost falsificat, căci în acest proces se spune că procurorul general era la fața locului înainte de a se începe împușcarea, iar acest procuror general declară într'un post-scriptum cum că, uzase deja de arme când a sosit la fața locului.

D. Cogălniceanu, sfârșește cerând de la guvern ca să dea în judecată pe toți cei ce au comandat măcelul, pentru ca adevărul să iasă la lumină.

D. Stătescu de la justiție, o încrecă câte-va minute dar fără să spuie nimic. Se vede că d-sa nu cunoaște nimic din această afacere, căci pe vremea când s'a întâmplat omorul era d-l Nacu la justiție.

Totuși onorabilul vorbește, fiind că n'are ce și face capului și fiind că știe ca or cât de prost și neglic ar vorbi majoritatea tot cu dumnealui are sa fie.

D. Stătescu declară într'un cuvânt că nu poate să dea pe nimeni în judecată și că *dumnealui este convins* cum că bine s'a făcut de s'au împușcat acei 18 deținuți.

D-nii N. Ionescu și G. Paladi susțin aceeași teză ca și d-l Cogălniceanu, adică trimiterea culpabililor înaintea justiției.

Pe când vorbește d-l Paladi d-nii Cestori Christopolu și Ștefan Belu chemă pe deputații guvernamentali afară, și ast-fel sala rămâne aproape goală. Mai mulți deputați protesta, dar cine i aude?

Acesta este un nou sistem adoptat de colectivitate. Știind bine căpeteniile partidului cum că sunt mulți, foarte mulți deputați Colectiviști, cari sunt cu totul săraci cu duhul și pot fi amăgiți din vorbă, au luat hotărârea ca or de cte ori va vorbi un deputat din opozițiune, sala să fie golită la moment.

Una mai dezgustătoare de cât alta. *Vizirul* a rostit și asta-zî un discurs neprețuit. Și a găsit și aci cheia lucrului.

Știți cine a provocat răscoala și asasinatul de la Dobrovăț? Socialiștii. Așa se știți, socialiștii, cari sunt contra familiei și cari susțin că un soi de femei pe cari dictatorul de mucava are puodorea de a nu le numi, sunt victimele societății.

Apoi în Franța areștați sunt mai rău hrâniți de cât la noi și în Anglita Camera poate ține ședințe și cu trei deputați, pentru ce se plânge dar d. Paladi că deputații ies afară când vorbește d-sa?

Cum se poate că d. Cogălniceanu să zică cum că la Dobrovăț s'au comis omoruri, oare cei 150 de soldați cari au fost acolo nu iereau dorobanți cu schimbul ce iereau soldați permanenți?

Dupa una de calibrul acesteia trebuie să tragem perdeaua.

Se cere închiderea discuției.

D. Cogălniceanu vorbește contra închiderii d-sa spune că a degajat răspunderea guvernului dar adaogă că rău face d. Brătianu de refuză facerea unei anchete căci ia asupra sa asasinatele comise.

Vizirul, dar când s'au comis ororiile de la Cuca-Macăș pe când iereat ministrul de interne, pentru ce n'ai pedepsit pe culpabil?

D. Cogălniceanu. Fac apel la lealitatea d-lui Dimancea ca să spuie dacă e n'am cerut destituirea prefectului. Fac apel și la președintele consiliului de miniștri de atunci, la d. Dimitrie Ghica, pentru a spune cum s'au pretrecut lucrurile.

D. Dr. Măldărescu. Subt d-ta nu s'a omorât și Falcoianu?

D. Cogălniceanu. Fără să fi fost vre-o dată la guvern, spune drept, d-le doctor, căți oameni ai omorât? (Iaritate mare, aplauze, sgomot).

D. Cogălniceanu sfârșește declarând că va lucra neâncetat pentru ca să dovedească cum că măcelul de la Dobrovăț a fost nejustificat și nelegal.

D. G. Cantili vorbește pentru închiderea discuțiunei, după care discuția se închide.

La ora 5 1/2 ședința se ridică.

Penel

SENATUL

Ședința de Joi 13 Februarie 1886

Ședința se deschide la ora 2 sub președenția principelui D. Gr. Ghica. Prezenți 78 senatori.

S'acordă un concediu de 8 zile d-lui senator Bastache.

D. Ministrul de Culte. Citește mesagiul Regal prin care se prelungesc sesi-

unea Corpurilor Legiuitoare pêne la 1 Aprilie.

S'ă votează indigenatele dd. Toma Tova, Al. Hamat, Lotkuschy, C. Manolescu, Zamfir Arbore unul din Redactorii Telegrafului, Z. Mavromati, V. Nichita, I. Dimitrescu, G. Popescu, Meltz Didie-Noel și Daniel Rațiu.

Ședința se ridică la 4 1/4.

ULTIME INFORMATI

Ieri elevii școlii normale a Societății (de la Sf. Ecaterina) au început excursiunile lor pedagogice, ce le fac în toți anii, și au vizitat mai multe școli primare între care și școala evangelică spre a vedea cum se practică deosibitele metode de predare.

Această bună dispozițiune, care intră în programa școlii normale societății ar trebui introdusă și la școlile normale ale Statului, fiindcă prin aceasta se adaugă mult la practica și la experiența pedagogică a normaliştilor, viitorii învățători ai școlilor rurale.

Revizta *Nazat* nu se va mai juca de cât de trei ori și anume:

Astăzi Vineri 14 Februarie, Marți 18 și Vineri 21 Februarie.

D. Leca s'a suit azi la începutul ședinței Cameră la fotoliul președențial și a declarat că nefiind divergențe de idei între guvern și d-sa și retrage demisia.

Ședința de ieri a conferinței a fost foarte lungă și a ajuns la un rezultat fericit. Măine probabil pacea va fi încheiată.

D. I. Brătianu a avut azi o întrevedere cu d. Busch, ministrul al Germaniei.

S'ă vorbește despre convocarea în sesiune extraordinară a Sfințului Sinod.

Interpelarea d-lui Ianoli privitoare la mutările făcute în magistratură va fi dezvoltată Marți.

Comitetul central al partidului liberal-conservator s'ă întrunește azi în localul noului club *Unirea* ce s'a stabilit la baile Eforiei de pe Bulevard.

D. General G. Catargiu, unchiul și adjutantul Regelui Serbiei, a avut ieri mai multe întrevederi cu delegații Sârbi la conferința și a plecat azi la Belgrad.

M. S. Regele vrea cu ori-ce preț să impace pe General Leca cu d. Brătianu.

Ni se asigură că M. S. ar fi zis ieri unei persoane sus-puse: «Am deja pe Haralambie în opoziție, nu vrea să am și pe Leca.»

Intrunirea intimă a majorității ce era să se ție ieri seară în sala Senatului, n'a avut loc.

D. Gr. Cantacuzin, fost director al teatrului național, s'a întors în capitală venind din străinătate.

Se vorbea ieri prin Cameră zice «România liberă», că d. Ion Câmpineanu și-ar fi trimis de la Viena demisiunea din mandatul de deputat. Nu ne-a fost cu iputință să controlăm temeinicia acestui svon.

Până azi numai dd. C. Vernescu și Al. Lahovari sunt desemnați pentru a lua cuvântul.

Comitetul delegaților Senatului s'a rostit într'un mod categoric în contra multor articole ale legei timbrului, între altele se opun la articolele privitoare la moștenirea în linie directă și la dotă.

Printul Dimitrie Ghica s'a rostit asemenea într'un mod foarte viu în contra taxei asupra moștenirelor în linie directă și a spus că ast-fel cum e făcută azi legea, el nu o va vota.

BULETIN FINANCIAR

București, 13/25 Februarie 1886.

Se pare că situațiunea s'a mai ameliorat. — Agiul perde 5 centime și face 16. — Fondurile de stat câștigă pînă la 0,50 în valoare și sunt căutate. Așa 5 0/0 am se cer. cu 96 1/8. 6 0/0 de Stat (conv. rur.) se înregistrează cu 88 1/4. 5 0/0 urb. se urcă la 82 5/8.

Miscarea în câmpul speculațiunei e mai activă. Daciile se urcă la 209, adică 4 puncte mai scumpe ca ieri. Construcțiunile se tratează cu 198 1/2. 1 1/2 mai sus ca în ședința precedentă.

Băncile sunt staționare la 1140. Viena a venit liniștită. Napoleonul 10.03 și Creditul-Anstalt 298.40.

Renta de aur însă trece peste 114.20. curs pe care nu'au avusesse de mult. Schimbul invariabil.

Tendința în general e mai bună.

PROVEDINTA

SOCIETATEA COMERCIANTILOR SI INDUSTRIALILOR
DIN
BUGUREȘTI

Va da un mare bal în Sala Teatrului Național, Sâmbătă 15 Februarie 1886, sub patronajul doamnelor: Solojan, A. Alesiu Ioan, Apostolescu I. D., Borosiu I., Bichianu, Boamba G. I., Blank, Carapati Casandra, Christescu C., Gerlenti, Caighera, Chrisoveloni, Constantinescu Stefan, Dancovici Petre, Dobrovici I., Dimitrescu I. Procopie, Dimitrescu N., Dimitrie Borănescu, Efimiu Constantin, Elefrescu Christofor, Enculescu P., Efimiu T., Ferichide Scarlat, Ghenovici A., Ghenovici N., Gheorgiu P., Halton S., Iordache Ionescu, Ioanide Nicolae, Elena Ioan, Lucasevici, Marghiloman I., Mandrea N., Manoach Leon, Moroiu N. D., Nedelcovici A., Nedelcovici Christache, Niculescu Gheorghe, Niculescu Luca, Orghidan V., Olmazu, Pencovici I., Popovici A., Petrescu D., Prager S., Prager M., Răducanu Ioan, Rădulescu C., Rădulescu G., Rădulescu M., Rădulescu T., Rădulescu I. V., Stoica N. Hagi, Tănăsescu Dim., Teodoru I., Țăciu Toma, Zachariad I., Zamfirescu C. I.

D-sorarele: Bechianu, Bursan, Dancovici, Dobrescu, Deroussi, Lucasevici, Lăzărescu, Socec, Betti Zamfirescu.

TEATRE CONCERTE PETRECERI

Teatru Dacia. — Se va juca: Vineri 14 Marți 18 și Vineri 21 Februarie 1886, *Nazat*, revistă umoristică în 4 acte de d-nii I. Negruzzi și D. R. Rosetti. — Actul I, Moartea și testamentul anului 1885. — Loteria Ateneului. — Doctorul Maltei și medicamentele electro-omeopatie. — Nasterea anului 1886. — Intrunirile. — Depeșele Agenției Havas. — Pacinici cetățeni. — Israeliti expulsați. — Actul II, Partidele politice. — Fotografiiile la poliție. — Instrucțiunea publică. — Studentii de la medicină. — Fetele de la pensionate. — Monopolul cărciumelor. — Camera deputaților și reparațiile ei. — Actul III, Teatrul Național. — Parodia operetii, dramei, operetel. — Rahatul și scolarii. — Gofelaria Capșa și cofetăria Broft. — Sculele d-nei Patti. — Capela maestrului rivall. — Pașol și Nazat. — Baletul porcilor și vitelor cornute. — Actul IV, Trenul de plăcere pentru Sinaia. — Statua lui Lazar. — Gazetele. — Fecioară de la Orleans. — Cupola germană și cupola franceză. — Fetele de la café chantant. — Recensământul. — Mersul trenurilor. — Rebelul serbo-bulgar. — Hois! Cea!

ALECU A. BALS
ADVOCAT
BUCUREȘTI, STRADA DIONISIE, BUCUREȘTI

SOCIETATEA CORPUL DIDACTIC

Toți membrii învățământului de orice grad din Capitală sunt invitați a se întruni Sâmbătă 15 Februarie, ora 8 seara, la Universitate, spre a continua discuțiunea de lege al instrucțiunei și a alege o comisiune care să arate vederile corpului didact.

Consiliul de administrațiune.

BERARIA UNIREA
Sucursala Oppler
In fata gradinei Episcopiei

BERE SPECIALA
esclentă proaspătă și rece.
Salon elegant, serviciul prompt.

AVIS IMPORTANT

De închiriat de la Sf. Gheorghe 1886 mai multe prăvălii Calea Victoriei Nr. 82. Hotelul *SUSAIU* în Predeal 20 odăi. De vânzare un frumos loc în Allea Eldorado str. Postei Vechi. Lemne de foc și construcție în gara Buzeni. A se adresa la d-nul Inginer Botea strada Pitar-Moșu Nr. 5

